

skelig at drage, og som man drager ved administrativ Foranstaltning saa vidt muligt, og som stadig er Genstand for Reform for at undgaa det mest anstødelige, saa vidt det overhovedet lader sig gøre. Men ved Lovforanstaltning at præcisere noget i denne Retning, tror jeg er aldeles ugorligt, og det kan Lovforslaget, saaledes som det lyder, umuligt komme til Livs; der har Mindretallet i Udvalget set galt.

Med Hensyn til Modsætningen mellem dem, som holde Bordel, og de Kvinder, der falde ind derunder, og de Kvinder, der efter den brugelige Terminologi kaldes privatboende Kvinder, med Hensyn til selve Skiltningen og i det hele taget med Hensyn til disse Forhold sker der ingen Forandring ved det nuværende Lovforslag. Hvad de saakaldte privatboende Kvinder angaar, maa enhver yderligere Reform henskydes til en Reform af hele Prostitutionslovgivningen. Der kan være Fejl i enkelte Retninger, det har jeg udtalt selv. Der kan være Punkter, som endnu maa rettes, og hvor der nu vækkes Forargelse; der er andre Punkter, hvor der maaske ikke vises den Humanitet, som ogsaa skyldes prostituerede Kvinder. Og jeg beskæftiger mig vedblivende med Spørgsmaalet om, hvorledes man i denne Henseende kan komme til en Reform; kun bliver det nødvendigvis fra min Side Grundlaget derfor, at det sanitære Tilsyn ikke kan ophæves; det tør jeg ikke paatage mig Ansvar for. Og jeg tror heller ikke paa nogen Maade, at det er Meningen med den Lægeforhandling, det ærede Medlem sigtede til, at man derved gaar i modsat Retning. I hvert Fald er det ikke Meningen med de Udtalelser, som kom fra de visiterende Læger. De gaa ingeniunde i Retning af at ophæve det sanitære Tilsyn, men blot at gøre det mere effektivt. Det ærede Medlem konkluderede til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg gør det ogsaa, ligesom jeg har kunnet tiltræde det i det andet Ting, fordi jeg anser det for et Forhold, der ligger uden for Hovedspørgsmaalet, og hvor Staten med Føje kan gribe ind og sige: Det ville vi ikke taale, derimod nedlægge vi Forbud, og Overtrædelser deraf medføre endogsaa eventuelt ret haarde Straffe. Men naar det ærede Medlem kaldte det kun et Afdrag, maa det blive et Afdrag

paa hans Forudsætning og de Bestræbelser, han udfolder; men fra min Side bliver det hverken det ene eller det andet. Det er ikke noget Afdrag og paa den anden Side heller ikke nogen Fyldestgørelse af det, jeg kan tænke mig som Genstand for en Reform; thi det, en saadan Reform maa beskæftige sig med, er selve de prostituerede Kvinders Forhold, og dermed beskæftiger dette Lovforslag sig ikke.

Svend Høgsbro: Den ærede Minister har altsaa givet mig Ret i den Forstaaelse af Lovforslaget, som jeg havde fundet i Udtalelser af ham og den ærede Ordfører i det andet Ting, den nemlig, at dette Lovforslag intet forandrede i den Tilstand, som vi kunne møde ved at gaa ud paa vore Gader og Stræder; den kan vedblive i Fremtiden, ganske som den har været i Fortiden. Det hele, der forandres, er det indbyrdes Kontraktforhold mellem de Kvinder, som bo i disse Huse, og dem, af hvem de have lejet deres Bolig. Det værner dem ikke mod den Udbygning eller Udplyndring, de nu ere Genstand for, den kan blive lige saa haard i Fremtiden; kun vil den ikke mere kunne ske paa den Maade, som jo sikkert ogsaa er den mest umoralske, at udenforstaaende tage Procenter af dem. Det er det eneste, som ikke mere maa ske, og det eneste, dette Lovforslag siger. Alt, hvad der tales om „Skiltning“ har ikke noget med dette Lovforslag at gøre, og det undrer mig, at man ikke i det andet Ting har gjort Mindretallet opmærksomt derpaa. Det var det, vi vilde have naaet ved vort Lovforslags § 1, hvori det bestemmes, at der ikke paa offentlige Gader og Stræder maatte gøres noget som helst, som opfordrede til Utugt, og derved rantes netop hele Skiltningen, men det har man altsaa strøget sammen med alt det andet. Det vil man ikke ramme gennem Lovforanstaltninger. I det Omfang, hvori det kan rammes ved administrative Foranstaltninger, som Ministeren berørte, vil jeg dog opfordre ham til at gøre, hvad der kan gøres, thi der kan sikkert gøres meget fra Politiets Side, som nu lades ugjort. Der er dog ikke her i Kjøbenhavn private Huse, hvor der findes grønne Jalousier for Vinduerne saaledes som i disse Huse. Det samme gælder visse